“Ko je Jezus zagledal svojo mater in videl stati poleg nje učenca, katerega je imel rad, je dejal svoji materi: “Ženska glej tvoj sin!” Po tem je dejal učencu: “Glej tvoja mati!” In od tega trenutka dalje jo je vzel učenec k sebi.” (Janez 19, 26 - 27)
Dne 16. februarja 1844, zvečer

1 “Ko je Jezus zagledal svojo mater in videl stati poleg nje učenca, katerega je imel rad, je dejal svoji materi: “Ženska glej, tvoj sin!” Po tem je dejal učencu: “Glej, tvoja mati!” In od tega trenutka dalje jo vzel učenec k sebi.”
2 Tudi pri vas na svetu je navada, da nekdo, ki ima pred očmi smrt svojega telesa, izrazi kakršno koli že poslednjo voljo o ureditvi svoje zapuščine, kar poznate pod imenom “oporoka”. Torej je bilo tudi pri Meni nujno potrebno, urediti Mojo zapuščino z oporoko. Marija, ki je rodila Moje telo, je bila takšna zapuščina in je torej potrebovala najnujnejšo preskrbo za svoje preostale dneve življenja na Zemlji.
3 Tu in tam bo nemara marsikdo vprašal: “Mar ji ni Jožef prav nič zapustil? Imel je otroke, lastne in tudi tuje, ki jih je vzgajal do zrelosti; mar ti niso mogli skrbeti tudi za Marijo?”
4 Na to morem odvrniti: “Prvič, Jožef ni nikdar imel v lasti nekega popolnoma svojega premoženja in zato ga tudi ni mogel zapustiti. Drugič, njegovi otroci, tako lastni kakor posvojeni, so bili sami zelo revni in so Mi v glavnem sledili; in med njimi je bil tudi Janez sam, ki se je pogosto zadrževal v Jožefovi hiši in je bil tudi rejenec te hiše. Kajti njegov oče je bil še revnejši kot sam Jožef in mu je zato dal svojega sina, da bi se naučil Jožefove obrti. In tako se jo je tudi izučil in postal prav spreten tesar in mizar, ki se je hkrati spoznal tudi na strugarstvo. Poleg tega je imel Marijo, kakor Mene in vso Jožefovo hišo, neznansko rad in Marije nisem mogel zapustiti boljšim in zvestejšim rokam, kakor so bile ravno tega Zebedejevega sina.”
5 Glejte, takšna je čisto naravna oporoka in takšen je potem tudi čisto naravi primeren smisel črk teh Mojih besed s križa.
6 Ker pa teh besed ni govoril samo človek Jezus, temveč Božji Sin ali večna Očetova modrost, se skriva za njimi seveda neki globlji, najvišji božji duhovno-nebeški smisel, ki ga vi ne boste mogli dojeti v njegovi polni globini, niti ne boste mogli dojeti kakega razloga za dejanja Božjega človeka.
7 O tem vam morem dati le namige iz področja modrosti. Vendar ne tuhtajte preveč o njih; saj veste, da modrostnih zadev nikoli ni možno dojeti na enak način, kakor dojemate zadeve, ki izhajajo iz čiste ljubezni; to vam kaže že narava sama.
8 V njej že morete ugledati svetleče kakor tudi bleščeče stvari, jih prelagati sem ter tja in jih opazovati z vseh strani; mar bi mogli enako postopati tudi s prostimi žarki luči, ki sevajo iz svetlobnih teles?
9 Ti žarki nosijo s seboj nepopačene podobe neštetih stvari, o čemer vam dajejo zadosten dokaz pravkar odkrite fotografije. Sami se vprašajte, če bi vi zmogli odkriti z vašimi čutili, z vsem napenjanjem, takšne slike v prostih žarkih? Prav gotovo boste

morali odgovoriti z “ne”.
10 Zato tudi velja prejšnji namig, da si ne belite preveč glave z drznimi mislimi o tem, kar je postavila modrost v obstoj; kajti s tem boste dosegli še manj kakor pri vsestranskem opazovanju likov v prostih svetlobnih žarkih.
11 Sicer morete izdelati svetlobne priprave, s katerimi prisilite prosti žarek razkriti podobo, ki jo nosi v sebi, toda ali imate tudi kakšno svetlobno pripravo, ki vam more odtisniti podobe, ki so v žarkih iz praluči v njihovi globini?
12 Ja, v sebi imate takšno duhovno-svetlobno pripravo, toda ta prične delovati šele potem, ko se do popolnosti znebite luči sveta. *Svet mora najprej popolnoma mrkrniti, šele potem bo duhovna luč predala vašemu duhu v lepo vidni obliki podobe, ki jih nosi v sebi.* Vaše lastne sanje vam dajejo za to veljaven dokaz in obrazi zamaknjencev oziroma uspavanih jasnovidcev, povedano z izrazom, ki ga vi uporabljate, vam dajejo še trajnejši in jasnejši dokaz.
13 To uvodno spominjanje je bilo nujno in sedaj se moremo vrniti k namigom o teh besedah s križa.
14 “Ženska glej, tvoj sin!” in: “Sin glej, tvoja mati!” pomenita v poglobljenem smislu toliko kot: “Ti, svet, poglej Sina človekovega in ti, Sin človekov, poglej svet in ga ne sodi, temveč mu izkaži ljubezen!”
15 Še globlje izraženo: “Ti Božja modrost, skloni se tja k Tvoji večni praosnovi in Ti, večna praosnova, poglej in sprejmi Tvojega izsevajočega Sina, da postaneta eno!”
16 “Dalje: Ti, ki si nekoč nosila Presveto, glej smrt Tvojega dela. In ti, ubiti, ko boš ponovno vstal od mrtvih, pomni Njo,ki je nekoč nosila to, kar je Presveto, namreč luč večne ljubezni!”
17 Vidite, v teh kratkih namigih je neskončna globina, ki je neko ustvarjeno bitje ne bo nikdar dojelo v celoti, ker je vsebina te globine sama po sebi že neskončna in se povrhu vsega še v vsakem trenutku neskončnokrat pomnožuje.
18 Toliko pa sem vam povedal o tem zato, da bi iz tega razvideli, da je bil Ta, ki je to govoril s križa, več kot samo povprečen izraelski zločinec pred rimskimi rablji, kakor so številni menili zato, ker je bil obtožen kot ljudski prekucnik in upornik proti Rimu.
19 To je torej globlji duhovni pomen. Za vašo uporabo pa ostanite pri naravni oporoki! Kajti tudi vi ste Moji učenci in ubogi sveta so Moja mati. In tako povem tudi tej materi: “Glej, tvoji sinovi!” In vam povem: “Glejte, vaša mati!”
20 Resnično, ako boste storili enako kot Janez, boste tudi dobili njegovo večno plačilo! Amen.”

[Jakob Lorber]
[Pojasnila svetopisemskih besedil]